

Протокол до Європейської конвенції про соціальне забезпечення (ETS N 154)

Страсбург, 11 травня 1994 року

Держави - члени Ради Європи, які підписали цей Протокол до Європейської конвенції про соціальне забезпечення, підписаної у Парижі 14 грудня 1972 року (надалі - Конвенція),

враховуючи, що бажано внести зміни до певних положень Конвенції з огляду на розширення її сфери дії,

погодилися про таке:

Стаття 1

1. У відносинах між Договірними Сторонами Конвенції, які є обов'язковими за цим Протоколом, положення, що викладені нижче у статті 2, заміняють відповідні положення Конвенції.

2. У відносинах між Договірними Сторонами Конвенції, які не є сторонами цього Протоколу, і Сторонами цього Протоколу, Конвенція застосовується у своєму первісному вигляді.

Стаття 2

Стаття 4 Конвенції викладається у такій редакції:

"1. Положення цієї Конвенції застосовуються:

а) щодо всіх осіб, які підлягають або підлягали дії законодавства однієї або більше Договірних Сторін, а також щодо членів їхніх сімей і їхніх спадкоємців, що залишилися у живих;

б) без шкоди для пункту 4 статті 2 щодо державних службовців і осіб, яких вважають такими відповідно до законодавства Договірної Сторони, якої це стосується, оскільки вони підлягають дії будь-якого законодавства тій Договірній Стороні, щодо якої застосовується ця Конвенція.

2. Незважаючи на положення підпункту (б) попереднього пункту, категорії осіб інших, ніж члени обслуговуючого персоналу дипломатичних місій або консульств, та особи, найняті приватно керівниками таких місій чи консульств, стосовно яких Віденська конвенція про дипломатичні зносини та Віденська конвенція про консульські зносини передбачають звільнення від положень про соціальне забезпечення, що є чинними у приймаючій державі, не користуються перевагами положень цієї Конвенції".

Стаття 3

1. Будь-яка держава - член Ради Європи може на час підписання цього Протоколу або на дату його ратифікації, прийняття або затвердження заявити про застосування статті 8 чи 11 або обох статей Конвенції лише щодо осіб, які охоплені статтею 4 Конвенції, без урахування зміни, передбаченої у статті 2 цього Протоколу.

2. Будь-яка Сторона, яка вдавалася до заяви, передбаченої у попередньому пункті, у будь-який час матиме можливість відмовитися від неї шляхом повідомлення Генерального секретаря Ради Європи.

Стаття 4

Положення статті 74 Конвенції застосовуються з відповідними змінами у випадку цього Протоколу.

Стаття 5

1. Цей Протокол відкрито для підписання державами - членами Ради Європи, які підписали Конвенцію і можуть висловити згоду на обов'язковість для них цього Протоколу шляхом:

- а) підписання його без застереження щодо ратифікації, прийняття чи затвердження; або
- б) підписання його з умовою щодо ратифікації, прийняття або затвердження з подальшою ратифікацією, прийняттям чи затвердженням.

2. Ратифікаційні грамоти або документи про прийняття чи затвердження Протоколу здаються на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи.

3. Держава - член Ради Європи може не підписувати його без застереження щодо ратифікаційної грамоти або документа про прийняття чи затвердження або може не передавати на зберігання свої ратифікаційні грамоти чи документи про прийняття або затвердження, якщо раніше або одночасно не стала Договірною Стороною Конвенції.

Стаття 6

1. Цей Протокол набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного періоду від дати, на яку дві держави-члени висловили свою згоду на обов'язковість для них цього Протоколу відповідно до положень статті 5.

2. Щодо будь-якої держави-члена, яка пізніше висловила свою згоду на обов'язковість для неї цього Протоколу, цей Протокол набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного періоду від дати підписання або передачі на зберігання ратифікаційної грамоти чи документів про прийняття або затвердження.

Стаття 7

1. Будь-яка держава, яка не є членом Ради Європи, але приєдналася до Конвенції після запрошення Комітетом Міністрів Ради Європи відповідно до статті 77 Конвенції, може приєднатися до цього Протоколу.

2. Приєднання здійснюється шляхом передання на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи документа про приєднання, який набуває чинності на дату приєднання до Конвенції або у випадку пізнішого приєднання в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного строку після дати здачі такого документа на зберігання.

Стаття 8

1. Цей Протокол має такий же термін дії, що і Конвенція).

2. Будь-яка Сторона, якщо це її стосується, денонсує цей Протокол після того, як він був чинним протягом одного року для цієї Сторони, шляхом повідомлення Генерального секретаря Ради Європи.

3. Така денонсація набуває чинності після шести місяців від дати отримання Генеральним секретарем такого повідомлення.

4. Положення статті 79 Конвенції застосовуються з відповідними змінами згідно з цим Протоколом.

Стаття 9

Генеральний секретар Ради Європи повідомляє протягом одного місяця Сторони, держави, які підписали Конвенцію, і Генерального директора Міжнародної організації праці про таке:

- a) будь-яке підписання;
- b) здачу на зберігання будь-якої ратифікаційної грамоти або будь-якого документа про прийняття чи затвердження;
- c) будь-яку заяву чи повідомлення згідно зі статтею 3;
- d) будь-яку дату набрання чинності цим Протоколом згідно зі статтею 6;
- e) будь-яке повідомлення про денонсацію, отриману відповідно до статті 8;
- f) будь-який інший акт або повідомлення стосовно цього Протоколу.

На посвідчення чого нижчепідписані, належним чином на те уповноважені представники, підписали цей Протокол.

Вчинено у Страсбурзі 11 травня 1994 року англійською і французькою мовами, причому обидва тексти є однаково автентичними, в одному примірнику, який зберігатиметься в архіві Ради Європи. Генеральний секретар Ради Європи надсилає засвідчені копії цього Протоколу кожній державі, яка підписала його та приєдналася до нього.